

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

1. november 1952

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Eksp.: Stortingsgt. 28

Nr. 10 — 7. årgang

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr. 4,00 pr. år. Annonsepriser etter avtale. - Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 10de i hver måned.

Ettertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Daghjemmet for åndssvake barn

Etter krigen oppsto blant de tre Rebekkaloger i Oslo ønske om et felles utadvendt sosialt arbeid. Høsten 1951 kom Rådsleder, str. Halvorsen, med henstilling til logene om å fremkomme med forslag til arbeidsoppgave. Etter endel debatt ble man stående ved loge nr. 2 Urania's forslag om å støtte åndssvakesaken.

Det er ikke tvil om at forsorgen for de åndssvake er den sosiale forsorg som har ligget lengst nede her i landet. Intet annet kulturland har gjort så lite for disse lavest stående, som allerede fra naturens side er dårligst stillet. Mange har talt de åndssvakes sak i årenes løp og det førte bl. a. til fastsettelse i lovs form om statens forpliktelse til å ta seg av alle trengende åndssvake, men dette overstiger for tiden statens evne. Man har derfor nøyet seg med å fremme en midlertidig lov om statens forpliktelse til å betale for alle åndssvake anbrakt i godkjente hjem. Man har så håpet at denne lov skulle virke som en stimulans for humanitære organisasjoner eller private til å gå i gang med å opprette de hjem som man bør ha. Og her er det langt igjen, man har for tiden dekning for 10 pst. av behovet. Oslo kommune alene vil trenge ca. 800 anstaltsteder. Forholdene slik de er nå, er en skandale og lite verdig en by som Oslo. De som arbeider med saken håper derfor på at alle vil forstå hvor påtrengende viktig denne sak er og at varmhjertede mennesker vil arbeide for å få opprettet de hjem som er nødvendige.

Mandag den 11. februar d. å. sammenkalte Rådsleder str. Halvorsen nemndene for sosialt arbeid til et orienterende møte, hvor hun meddelte at eller helst hadde hun ønsket vi kunne fått vårt eget hjem for åndssvake, men med de vanskelige tider vi nå har, er det et for tungt løft. Hun hadde etter å ha konferert med de ledende innen arbeidet, kommet til det resultat at vi ville gjøre en god innsats med å støtte opp om det planlagte daghjem og observasjonshjem for åndssvake barn. Dette hjem har Støttelaget for åndssvake i Oslo tatt som sin første store oppgave, man mener med et slikt daghjem, på den mest økonomiske måte, best mulig å kunne hjelpe flest mulig. Daghemmet er planlagt for 80 barn i alder 2—16 år. Byggeprogrammet er gjennomgått av sakkyn-dige leger og ledere av barnevernsinstitusjoner. Bygget skal ha 42 rom. Hjemmet går ut på å lære de lavest stående sosiale vaner; å kunne spise pent, kle på seg, snakke hvis mulig, gi de mer velutstyrte innblikk i alfa-

betet og den yrkesopplæring som deres krefter skulle ligge spesielt til rette for. Det blir observasjonsrom med legerom, tannlegerom samt diagnoserom hvor foreldre som har åndssvake barn kan få alle de råd og all den veiledning de måtte trenge. At det er et aldeles skrikende behov for dette er helt sikkert, når man vet at det er familier i denne by som bor på ett rom med 4 barn, hvorav et åndssvakt. En hjelpeløs stakkar som enten sitter ubevegelig på gulvet ute av stand til å hjelpe seg selv eller som hele dagen farer rundt i rastløs uro og river ned.

Man har av Oslo kommune fått en vakker hensiktsmessig tomt på N. Åsen. Siden hjemmet ble planlagt har gavene strømmet inn. Således i første rekke den storstilte gave på kr. 300 000,— fra skibsreder Ringdal, samt kr. 50 000,— fra Ragna Ringdals klubb, pluss andre store gaver fra banker o. l., så man mener å ha råbygget økonomisk sikret. Støttelaget har så utarbeidet en plan over de forskjellige oppgaver når det gjelder innredningen av daghemmet, man mener å få dannet så mange grupper at hver av de spesielle oppgaver kan overlates en gruppe som da konsentrerer seg om å skaffe tilveie midler til å løse nettopp denne oppgave. Som sin oppgave har Rebekkalogene i Oslo påtatt seg kjøkkenet.

Som komité for Rebekkasøstrenes arbeidsgruppe for åndssvake barn utnevnte str. Rådsleder følgende søstre: Formann Annik Christophersen, loge Sect.a Sunniva, viseformann Ragnhild Møllhausen, loge Urania, sekretær Aagot Aanerud, loge Urania, og kasserer Irma Myhre, loge Caritas.

Str. Rådsleder fremsatte forslag om å igangsette et lotteri til inntekt for dette formål. En del vakre håndarbeider som søstre har sydd, lå alt ferdig, endel andre store gevinster ble skaffet tilveie, bl. a. sølv kaffeservice, baby stallekommode med utstyr m. m., ialt 14 gevinster til en verdi av kr. 3 785,—. Polititillatelse ble gitt til salg av 20 000 lodder a kr. 0,50, og mandag den 9. juni ble loddøkene utdelt til de 3 logene som igjen fordelte dem blant søstrene for videresalg.

Mandag den 29. september var loddsalget avsluttet og beløpet kr. 10 000,— ble innsatt på en foreløpig bankkonto.

Utover vinteren vil logene hver for seg holde aftenunderholdning med utlodning til inntekt for daghemmet, og i uken 25.—31. januar 1953 skal Rebekkasøstrene

sammen med de andre grupper som arbeider for hjemmet, holde basar i Håndverkeren.

Mandag den 6. oktober hadde foruten Rådsleder str. Halvorsen, søstrene Anikk Christophersen, Ragna Thømte og Aagot Aanerud den glede å være innbudt til grunnstedsnedleggelsen for daghjemmet som fikk navnet Ragna Ringdals Daghem. Det var en meget gripende og høytidelig stund og vi gjengir Aftenpostens referat:

Støttelaget for åndssvake i Oslo kan allerede i dag, 6. oktober 1952, vel to år etterat det ble startet, 28. juni 1950, passere sin første viktige milepel. Den første store oppgave støttelaget tok opp, var å få reist et daghem og et observasjonshjem for åndssvake barn. Vi har i dag innbudt våre gode medarbeidere til å være med på nedlegge grunnstenen for dette hjem.

Slik innledet støttelagets formann, fru Ragnhild Schibbye, sin tale ved grunnstedsnedleggelsen i går for Ragna Ringdals daghem for åndssvake barn. Tomten ligger på Nordre Åsen gård hvor autoriteter og medlemmer av de forskjellige arbeidsgrupper for hjemmet var møtt fram. Formannen sa videre at støttelagets styre mente at et daghem kan hjelpe flest mulig åndssvake og deres familier på den hurtigste, beste og mest økonomiske måte.

Styret utarbeidet en detaljert plan for hvordan et slikt hjem, det første i sitt slag her i landet, burde legges an og engasjerte P. A. M. Mellbye som daghjemmets arkitekt. Hjemmet er planlagt for 80 barn i alderen 2—16 år. Kommunen har gitt tomt. Skipsreder Olav Ringdal har gitt 300 000 kroner og Ragna Ringdals Klubb 50 000 kroner. Skipsreder Ringdal ønsket på denne måte å hedre sin hustrus minne. Ragna Ringdal har tatt aktivt del i Støttelagets arbeid helt fra starten av og var medlem av representantskapet.

Hun hadde i en årrekke arbeidet for å bedre de åndssvakes kår. Disse storslåtte gaver ga oss anledning til gjennomføring av planene på en langt hurtigere måte enn vi hadde hatt håp om. Dette er vi skipsreder Ringdal dypt takknemlig for og vi er meget gla for at daghjemmet skal bære Ragna Ringdals navn. Det har vært en strålende oppslutning om dette foretagende. Videre har arbeidskomiteen med alle dens forskjellige arbeidsgrupper utført et imponerende arbeid. Vi har også et godt håp om å få et betydelig beløp av Hjertelotteriets midler og har allerede mottatt 26 000 kroner. Hun anmodet så skipsreder Ringdal om å nedlegge grunnstenen.

Så fulgte den høytidelige nedleggelse av grunnstenen. Denne består av kobber og bly og i den er nedlagt planen for hjemmet, formannens beretning om det og en gangbar mynt.

Deretter talte overlege Ole B. Munch, som blant annet sa at dette hus vil komme til å markere en epoke i arbeidet for de åndssvake i Norge. Her skal den tanke gjøres til virkelighet, å sikre de hemmede og handicapde barns utvikling, mens de fortsatt er hos sine foreldre i sitt eget hjem. Det skal bli mulig for foreldre i Oslo å beholde barna hjemme, gi dem den mors og fars kjærlighet og den omhu som er ethvert barns rett, og som disse barn trenger kanskje mer enn andre. Samtidig skal de vite at i dette hus skal barna få trygghet, sjanse til å utvikle sine evner og trening til å klare livets påkjenning best mulig. Det må ventes at Ragna Ringdals daghem blir mønster og eksempel for mange lignende institusjoner i vårt land. På vegne av representantskapet i Oslo Støttelag vil jeg, sluttet overlegen, bringe en hyllest til styre og byggekomité, for-

enet i fru Schibbyes person, som har brakt denne tanke i havn her på Nordre Åsen til ære for Støttelaget og til gagn for landet og for byen. Fra Emma Hjorths Hjem overrakte han en blomsterhilsen til fru Schibbye med ønsket om et snarlig samarbeid.

Dermed var høytideligheten slutt. Murmester Arthur Nordlie skal oppføre bygget.

Fra Rebekka-logene

Rebekkaloge nr. 4 Pax

hadde den 17. juni 1952 sin tradisjonelle utflukt for sine Gamle venner. Denn gang gikk turen til vårt deilige utfluktssted Skistua som ligger i Trondheims vidunderlige lunge, Bymarka. 51 gamle var innbudt og 17 av våre søstre fulgte dem oppover. To store busser befordret dem oppover. I spisesalen på Skistuen var det dekket ved småbrød og kaffen smakte fortreffelig.

Pastor Palmer Skaar holdt en vakker andakt, og søster Henny Rustad underholdt med vakker sang, fru Løvås akkompagnerte. Deretter ble middagen servert, en av de gamle reiste seg og takket for mat, hun er for øvrig 95 år, hun flettet inn i sin lille tale en takk til logen for alt hva den gjør for dem og en spesiell takk for at hun fikk være med på denne strålende tur.

Da ferden gikk hjemover var alle enige i at det hadde vært en vellykket tur. Heldigvis hadde vi værguden med oss med sol.

Schr.

Rebekkaloge nr. 4 Pax

var søndag 21. sept. innvitert til Steinkjer av Rebekkaforeningen der inne. Mellom 40—50 søstre etterkom innbydelsen, og i strålende høstvær busset vi gjennom de vakre Inherredsbygdene.

Ved ankomsten til Steinkjer ble vi møtt av de elskverdige søstrene der, som forsto at nå skulle kaffe smake godt. Etter en velsmakende fellesfrokost viste våre vertinner oss om i byen. Steinkjer er jo som en fugl Phønix steget opp av asken, velregulert, moderne og med vakre bygninger. Vi håper at Odd Fellows der inne snart må få sitt logelokale også. Vi besøkte Samfunnshuset med dets imponerende vakre lokaler, konsertsal, kinosal, bibliotek osv. Det vi kanskje festet oss mest ved, var svømmehallen, en slik savner vi nemlig fremdeles i Trondheim. Vi besøkte også det vakre kapellet som utenfra overrasket ved hvor godt det gled inn i terrenget, og innendørs stemte en til andakt ved sitt interiør og sine avstemte farger. Etter en sightseeingstur med buss i byen og omegn var det mid-dagspause.

Om ettermiddagen møttes vi igjen til et åpent fellesmøte på Grand Hotell. Str. Kari Grotte, Steinkjer, ønsket velkommen, og OM i Reb.loge Pax, str. Dagmar Henriksen, redegjorde for Odd Fellow ordenens tanker og grunnsetninger og ønsket lykke til med arbeidet der inne. Det hyggelige samvær med opplesning, sang og musikk og prat gjorde at man ble nærmere kjent med hverandre.

Men tiden gikk fort, kl. 21 måtte vi dra hjemover, et hyggelig minne rikere, og med hjertelig takk til søstrene på Steinkjer.

Angående artikkelen

«Odd Fellow Loger og Rebekka Loger»

I anledning den elskverdige omtale Rebekka-Bladets Red. i nr. 9 gir meg og artikkelen «Forholdet Odd Fellow Loger og Rebekka Loger» (gjenopptrykt i Rebekka-Bladets nr. 8), må jeg for å forebygge misforståelser opplyse, at nevnte artikkel er utarbeidet av meg og deretter forelagt samtlige mine medredaktører til godkjenning og eventuelle rettelser eller tilføyelser. Deres anmerkninger ble så innarbeidet i artikkelen, som i den foreliggende form er *Norsk Odd Fellow Blads mening og uttalelse*. Jeg står således ikke alene med min «gode mening» om våre utmerkede søstre. Tvertimot. — Etter det kjennskap vi redaktører har både til Storlogen og til våre loger rundt omkring i vår Jurisdiksjon, tør jeg trygt si, at Norsk Odd Fellow Blad i sin artikkel uttrykker deres syn på og ønsker for Rebekka-Institusjonen.

Oslo, 8. oktober 1952.

Sigurd Folkestad.

Embedskollegiet

I septemberbladet under Møteplikt forekommer uttrykket: embetskollegiet. — Da dette uttrykk også tidligere er benyttet som enhet for logens valgte embetsmenn, og det kan være tvilsomt om det er til logens beste at uttrykket får festne seg, fremkommer dette til overveielse. — Uttrykket forekommer nemlig ikke i lovverket, og det er kanskje med hensikt. — Lovene foreskriver hva de enkelte embetsmenn har å utrette. — De velges under denne synsvinkel. — Hvis valgene tar sikte på samlet opptreden, må en jo legge noe annet i dem enn vanligvis er tilfelle.

Såvel innad som utad er OM den ansvarlige. Han kan øse viten av hele medlemsskapet, event. gjennom nemnder. Han skal lede forhandlingene, logen har den endelige avgjørelse. — Det kan være fristende for en svak OM å ty til at «kollegiet» er av en eller annen mening. Det vil i de fleste tilfelle da avskjære en sunn meningsutveksling, særlig vil de yngre da ikke våge seg frempå. Naturligvis kan embetsmennene danne nemnd, men bør de vel da også tituleres som sådan.

Broderligst i V. K. & S.

NAK

PARFYMERI

«*Actuelle*»

(Inneh.: Sidsel Strand)

DRAMMENSVEIEN 4 - OSLO
Telefon 41 42 54

«*de små buketter*»

Signe Fremstad

Blomster - Kranser - Borddekorasjoner
Handelsbygningen, Drammensveien 20, Oslo.
Telefon 44 30 48

Vi fører:

Dresstøier - Kåpetøier - Kjoletøier
Guttetoffer - Ullgarn - Tricotage
Vi sender varer mot oppkrav.

1/2 NORSK ULL

Østervåg 42—45
Stavanger

Lauritz Andersens Guldsmedforretning

Inneh.: Magda Andersen

Kirkegaten 10
Telefon 21 251. Privat 23 296
STAVANGER

HARALD HAMRE

UTSTYRSFORRETNING

Øvre Strandgate 3
Telefon 25 681. Privat 24 255
STAVANGER

DINA REVE

SPESIALFORRETNING I DAMEUNDERTØY

Telefon 24 632. — Privat 24 764
Nygaten 18. Stavanger.

Rensing og pressing

av all slags garderobe
mottas av

WEST TØIPRESSE

Frognerveien 6. Tlf. 44 51 16. OSLO
Innehaver: **Olgen Harold**

Stoa sennep på alle bord!

Stoas Kem. Industri
— Oslo —

Johan A. Bergquist

DAME- OG HERRESKREDDERI

OSTERHAUGSGT. 6
OSLO

S. O. HAUGE

STØPEGODSFORRETNING

Jernbanetorget 5
OSLO

REBEKKA-BLADET

Utgitt av Det norske Rebekkaråd av I.O.O.F

Redaksjon og ekspedisjons adresse:

Stortingsgt. 28, Oslo.

Minneloge

Engang hvert år skal alle Odd Fellow loger og Rebekkaloger avholde minneloge over de i året bortgangne ordenssøsken. Minnelogen blir alltid holdt om høsten, og på en annen plass her i bladet blir det bekjentgjort at den skal holdes en gang i november.

Det er så mange nye søstre i alle loger som ikke har hørt om våre årlige minneloger, så det kan ha interesse å gi en liten orientering om disse.

Disse minneloger har en meget vakker ramme. Logesalen smykket med lys og blomster, sanger og musikken lagt tilrette for høytideligheten. I det vakre ritual som brukes, tolkes Odd Fellow Ordenens tanke om livet og døden, og forklarer og gir trøst. De søstre som ikke har vært tilstede ved en minneloge, vil vi anmode om å gå i sin loge og overvære denne høytidelighet. Vi eldre som har vært tilstede så mange ganger, vil vi også gjøre hva vi kan for å delta i den vakre seremoni, vi kan ikke benytte en søndag formiddag på en bedre måte.

De embetsmenn som leder logen, er takknemlig over at så mange som mulig er tilstede. Få på benkene er aldri hyggelig, mens et godt fremmøte skaper den stemning man ønsker i en loge.

Dømmer ikke

Etter å ha lest «En søster»s artikkel i Rebekkebladet, har jeg lyst til å komme med et lite kommentar.

Det var ingen sak, om vi alle ville leve etter de rene grunnsetninger man hører om inne i logesalen, men dessverre, det viser seg så alt for ofte at vi glemmer dem nokså fort. Dette gjelder i høy grad uttrykket «Dømmer ikke». Dette «dømmer ikke» er en meget god parole for oss. Og hvem er vi egentlige, som gir oss i kast med å dømme andre? La oss heller se litt på oss selv. Er vi egentlig selv så feilfrie? Nei, på ingen måte. Og er det så sikkert at *mitt* syn på andre er det riktige? Væl, det er mitt syn, men fordi om jeg synes dette og hint om et menneske, så er det ikke sikkert at det er riktig.

Jeg har møtt mennesker som jeg faktisk har tatt avstand fra, men som senere er blitt mine venner. Jeg har virkelig vært utsatt for å ha funnet tilbunns og ned til det gode hos folk som fra først av har frastøtt meg. Ja, sogar innen søstrenes rekke var det en som til å begynne med virket frastøtende på meg. Jeg virkelig unngikk henne, fordi jeg synes hun var litt for mye av en «her er jeg» type, som både snakket og lo for høyt, og var

Det norske Rebekkaråd
(I. O. O. F.)

Jeg henstiller at logene en gang i november avholder

Minneloge

for å minnes de søstre som i det forløpne år er gått bort, og til enmindring om den forpliktelse vi overensstemmende med vår lære har overfor såvel de døde som de levende.

Med str. hilsen i V. K. & S.

Dagmar Halvorsen

Rebekkainstitusjonens leder.

Helene Torgersen.

Rådssekretær.

litt for støyende, etter min mening. Men ved en tilfældighet ble jeg av vedkommende anmodet om å delta i et tiltak til beste for andre, og jeg lærte da å kjenne henne fra en helt annen side. Hennes vesen er nå en gang sånn, hun kan ikke forandres, det er hennes uttrykk for livsglede, men på bunnen har hun et godt hjerte. I dag er hun en av mine venner, både i logen og i privatlivet. Jeg er gla fordi jeg oppdaget en venn under det anmasende vesen jeg til å begynne med synes hun hadde.

Slik kan det hende noen hver av oss virker på andre, både frastøtende og anmasende, uten at vi selv vet om det. En av mine medsøstre i Sect.a Sunniva har en søster bosatt i utlandet, og hun fortalte meg engang, at før hun lærte meg å kjenne ordentlig, likte hun meg slett ikke. Kanskje det er tilfelle med deg også søster. Kanskje du ved ditt vesen ikke virker tiltalende på alle.

Jeg vet om folk som blir miskjent, fordi de omgir seg med et ytre skall, som man må trenge igjennom for å finne perlene på bunnen av muslingen. Det er ikke sikkert det er alle gitt å trenge igjennom dette ytre panser. Husk, det kan ligge så meget til grunn for det vesen de tilsynelatende skilter med. Det kan være enkelte som f. eks. er forsert lystige for å dekke over hva som egentlig foregår i deres indre. Det kan være kjedeligheter hjemme, det kan være ektemannen som ikke er så helt begeistret fordi hans kone går fra ham og barna for å delta i legemøter, det kan være sykdom de selv eller noen av deres kjære lider av, det kan være husløshetens spøkelte som henger over hende, det kan være økonomiske bekymringer, det kan være et vaklende ekteskap, ja det kan være utallige ting som plager og går inn på hende, og tynger hende, og for å dekke over dette later hun kanskje lystigere og mere ubekymret enn hun virkelig er. Det kan meget godt skjule seg et varmt hjerte under et lystig ytre. Det er ikke sikkert hun er slik på bunnen.

Personlig kjenner jeg en dame, som er så bløthjertet for andres sykdom, at hun storhulker når hun kommer fra et sykebesøk. Men den syke hun har vært på besøk hos, ligger kanskje igjen med den følelsen at hennes sykevisit var hård. Hun greidde nemlig ikke vise pasienten den medfølelse hun virkelig følte. Hvis hun skulle ha vist sitt sanne ansikt inne på sykesalen, ville hun sittet ved pasi-

entens seng og grått. Hun blir altså bedømt feil. Nei, søstre, la oss huske dette: *Dømmer ikke.*

Bak hennes tilsynelatende hårde skall, skjuler der seg en medfølelse så stor at hun ville bryte sammen hvis hun ikke greidde å ståsette seg. Hun er atskillig mer medføleende enn noen tror. Ja, hun er så bløt for andres lidelser, at hun lider under det selv.

Det er også en ting til jeg gjerne vil nevne. Hvis en søster kanskje er litt uheldig med en bemerkning, slik at hun kan støte eller såre deg, så forsøk å husk at hun kanskje ikke mener det slik. Nå er det ikke meningen min å forsøke å overtale noen til å leve etter Rudyard Kiplings verdensberømte digt «If». Hvis vi klarte det, da var vi nok overmennesker. Men iallfall søstrene imellom bør man vise litt mere forståelse enn vanlig, være overbærende, unnskylde hende, tale vel om henne og ta alt i beste mening.

Jeg skal få lov å fortelle en liten historie jeg hørte i en morgenandakt:

Det var en prest som til stadighet irriterte seg over en liten gutt som alltid kom stormende og støyende inn i kirken ved slutten av Gudstjenesten. Han ble bare stående nede ved døren et øyeblikk, så føk han ut igjen som et uvær og slo kirkedøren i etter seg. Presten bestemte seg for å snakke til gutten for dette og få slutt på det. Han ansüllet sine undersøkelser om gutten og fikk da brakt på det rene at gutten var grindvekker ved en tog-overgang, og han hadde aldri noen særlig fritid. Grunnen til at gutten kom stormende inn i kirken, var at han hadde funnet ut at hvis han var riktig rask i vendingen, så rakk han å få kirkens velsignelse hver søndag, for akkurat da var det et bitte lite opphold mellom 2 tog.

Siden den dag ventet alltid presten til han så det lille lyse guttehode nede ved kirkedøren, og han rettet alltid sitt blikk på gutten da han lyste velsignelsen over menigheten.

Der kan man se. Presten hadde dømt gutten feilaktig.

Skal vi ikke forsøke å huske på denne lille historien, hvis det er en eller annen søster som har en egen evne til å irritere oss litt, eller som vi ikke liker så svært godt. Kanskje, hvis vi lærte henne å kjenne bedre, så var det noe godt ved henne også. Det er nemlig noe godt ved alle mennesker.

Og så en ting til tilslutt. Hører du på morgenandakten? Gjør du det ikke, så går du virkelig glipp av meget.

Du skulle høre på den. Det tar bare 15 minutter, fra kl. 8,15 til kl. 8,30, og det er sån en god og hyggelig måte å starte dagen på. Det stemmer sinnet, og det gir deg så mange pene tanker før du tar til med dagens virke.

Jeg synes ofte at en gudstjeneste i kirken virker litt for lang og for mektig, men morgenadakten er virkelig en hel liten Gudstjeneste i konsentrert form. Nå vil du si at du har ikke tid til å sitte å høre på i 15 kostbare minutter om morgenen før du tar fatt på arbeidet, eller mens du gjør deg klar til å gå på kontoret eller til forretningen. Kan du ikke innpasse det slik at du sitter ned og spiser din frokost akkurat i de 15 minuttene da? Og kan du ikke det, så gjør som gutten som vokter grinden. Stopp et øyeblikk og stå stille den lille stunden velsignelsen leses (ca. kl. 8,30). Det kan vi trenge alle sammen.

Sct.a Sunniva-søster.

Vennskap

Intet ord er vel mere misbrukt enn ordet «venn». Det er jo så lett å si: «Det er min venn eller venninne», uten at man tenker på at vedkommende kun er en av ens bekjente.

Det er dessverre mange som utgir seg for å være ens venner uten virkelig å være det.

Det er mange grader av vennskap, så forsåvidt kan man kanskje snakke om sin «venn» eller «venninne». Men til det *virkelige* vennskap kreves mange ting, bl. a. oppriktighet og trofasthet samt viljen til å ofre. Det må være hengivenhet og gjensidig fortrolighet mellom venner, og av en venn eller venninne må man forlange at hun skal kunne bevare en hemmelighet som er betrodd henne. Med en virkelig venninne skal man nemlig kunne tale fritt ut om alle ting, og det er jo det som er det store ved vennskapet, at man skal kunne stole på sin venninne. Hun skal selvfølgelig også forsvare en når man blir angrepet og baktalt.

Dessverre er det langt mellom hvert virkelig godt vennskap. I medgang og gode dager er det ikke vanskelig å få venner, men det er i motgangen at vennskapet skal stå sin prøve. Dessverre har altfor mange høstet bitre erfaringer og blitt skuffet over sine venner når det røyner på. La oss ta et litet eks. Mannen i huset faller bort. Til å begynne med flokkes vennene om enken for å vise sin deltakelse, men etterhvert trekker de seg tilbake, og hun føler sig snart forlatt og «satt utenfor». For hvem har lenger interesse av å omgås henne nå når hun er blitt alene? Hun kommer mere og mere bort fra sine gamle venner og glir ut av sin vante omgangskrets, — vennene har seilet under falsk flagg. — Det er nok mange som kan tale med om dette, og jeg kunne nevne flere eksempler på denne slags vennskap, som etter mitt skjønn er helt verdiløst.

Nei, virkelig gode venner er en kostelig gave, som vi må ta vel vare på.

L. D.

Til overveielse

I danske aviser pågår f. t. en diskusjon ang. den overhåndtagende skikk i Skandinavia med å «håndhilse» på hverandre.

Vedkommende som har begynt denne diskusjon, har kalt den: «Bort med håndtrykket». Han går inn for at man istedetfor å gå rundt og overføre smitte til andre ved å trykke hverandre i hånden, bør finne en ny måte å hilse på. Han mener at det gode, gamle håndtrykk, hvormed vi uttrykker vennskap og samhörighet, er en uhygienisk vane, som vi snarest må se å komme bort fra. Folk oppfordres stadig til å holde hånden for munn og nese når de er forkjølet, uten tanke på at det er den samme hånd som i neste øyeblikk rekkes fram til håndtrykk til en eller flere. Det er imidlertid ikke så lett å finne en annen form for hilsen, — men det måtte bli en eller annen håndbevegelse.

Flere innsendere erklærer seg enige i at det bør bli slutt med denne evinnelige «håndhilsning» i tide og utide, og takker vedkommende som har hatt mot til å ta spørsmålet opp. En av innsenderne ser dog ikke bort fra betydningen av et virkelig varmt og godt håndtrykk, men vil ha avskaffet «håndhilsning» i øst og vest.

Dette innlegg faller egentlig utenfor rammen av det stoff som hører inn under Rebekka-Bladet, men jeg finner

Korset Salonen

i Eldorado, BERGEN — Telefon 12 062

Iste kl. spesialforretning

Prøvning på stedet. Utenbys ordre mot etterkrav.

JULIE SVENDSEN & ALETTE HJELLE

Cafe Clou

Bergens gode spisested.

Chr. Michelsensgt. 4

RIKKE JOHANSEN

Paraplyforretning

ØVREGATEN — BERGEN

Telefon 15 971

Damefrisersalon «Marcel»

Innehaver: Olufine Myhr

Sundt's nybygg 6. etasje — Bergen

Hår- og sjønhetspleie

ASTA KASPERSEN

Olav Kyrres gate 7 — Bergen

Modetforretning

Alltid nyheter i hatter,
slør og blomster

Nelly Christiansen & Co.

Blomsterforretning

Bukett- og kransbinderi

Valckendorffsgt. 4 (inng. Chr. Michelsensgt.) Bergen

Telefon 12 671, privat 13 902

Alltid rikt utvalg av

Konfect, sjokolade og drops

i

Nygårdsgt. 1
Bergen

«Alliance»

Inneh. Aa Tvedtnes

Telefon:
11 907

likevel at dette spørsmål har en viss interesse. Vi er jo mange søstre som møtes i logen, hvor vi som regel «håndhilser» på hverandre. Kanskje en eller annen Rebekka-søster i sitt stille sinn også har tenkt at denne hilsningen, den blir det i grunnen vel meget av.

Uten at jeg vil ta noe standpunkt til saken, kunne det være interessant å høre søstrenes mening om dette i Rebekka-Bladet.

L. D.

En uforglemmelig dag!

Fra en Stavangeravis sakser vi nedenstående intervju med ExM Olga Imsland i Reb.loge nr. 3 Vaar:

— Det var en stor dag på Solvang i går. Det var en opplevelse som gjorde oss alle varme om hjertet å få hilse på vår kjære Konge, uttalte bestyrerinnen på Solvang, fru Olga Imsland, som hadde den store glede og ære å få følge Kongen rundt på hjemmet.

— Jeg føler meg så rik i dag, fortsetter hun. Og så morsom og liketil han var. Og så fort han sprang opp over trappene! — Jeg hadde min fulle hyre med å følge med. Dørene til alle værelsene sto åpne, og Kongen gikk inn og så på flere av dem, og hadde alltid en spøkefull bemerkning. Som f. eks. da han oppdaget et lite radioapparat på et av værelsene: Nå, så de kan også ha radio — hvordan går det da når alle setter dem på?

På et av værelsene lå det en diger Bibel oppslått på bordet som det mest iøynefallende «inventar», og da jeg sa at vedkommende var fornøyd bare hun hadde sin Bibel og billedet av kongehuset, smilte Kongen.

— Kongen uttrykte stor begeistring for hjemmet, sier fru Imsland videre, han syntes det var ypperlig at hver beboer hadde sitt værelse, og at det også var kjøkkener hvor de selv kunne stille når de fikk besøk.

— Jo, det var en stor dag for Solvang, sier fru Imsland videre. Og dagen ble feiret med taler og sang til langt på kveld. En slik dag opplever man bare en gang.

Den Amerikanske Ordensgren i dag og hva den trenger.

Fra Norsk O. F. Blad.

Br. Ole Flaten, Stormester i Montana Jurisdiksjon 1936—38, og Storpatri. sammesteds 1937—38, har som svar på et par spørsmål vi stillet om Ordensforhold i Amerika sendt oss følgende brev, hvis viktige tanker vil ha interesse over alt hvor Odd Fellow-arbeid drives:

— Jeg elsker Odd Fellow Ordenen og Rebekka Institusjonen. Min hustru har nettopp avsluttet sin termin som President i Montana Rebekka Råd, og som sådan har hun hatt et meget godt år sammen med et utmerket Råd. I de tre år hun var Visitor reiste jeg med henne det meste av tiden. Jeg hadde anledning til det, da jeg solgte min forretning i 1947. Under alle sine besøk i logene støtte hun ikke på noe uheldig.

På spørsmålet om hvorfor Odd Fellow Ordenen har tapt medlemmer, mens Rebekka-logene har gått fram vil jeg si: Da jeg elsker Odd Fellowship kan jeg ikke tro, at noen går ut av Ordenen fordi han ikke kan betale sin kontingent, men fordi han mangler interesse. Med andre ord: Han skulle aldri vært opptatt i Ordenen. Som Stor-Sire Martin engang sa til vår Storloge: «Odd Fellow Ordenens vekst i begynnelsen av århundredet var et under i den fraterne verden. Men vi tok medlemmene inn så fort, at vi ikke fikk gjort dem til Odd Fellows». De glemte hurtig at de var medlemmer av et verdensomfattende brorskap, de oppfattet seg selv bare som medlemmer av en lokal loge. De overveide ikke, at en loge som sådan kan dø, men at Odd Fellowship alltid består.

Altfor ofte har vi forsømt å belære våre nye medlemmer om hva Odd Fellowship er og betyr. Og det er vi selv som må ta på oss skylden for, at de mangler æresfølelse for og riktig vurdering av Ordenen. Vi må også si, at det i mange loger utføres skjodesløst arbeid.

Rebekka'ene er — som du sier — som regel nettere og mer skolert i sitt gradarbeid, men brødrene kunne bli like så finke, hvis de brukte mer tid på det. Og en har bestandig nok tid til det som en er tilstrekkelig interessert i. Slik jeg ser det, burde vi alle strebe etter det fullkomne. Men én ting er sikkert: Vi må nå fram til en rett vurdering av tingen før vi kan oppnå full ferdighet i den.

Hva vi som Odd Fellows tilbyr verden: Vennskap, Kjærlighet og Sannhet og dermed forbundne dyder er transcendentale verdier. De er uvurderlige og må bedømmes som 'sådanne'. Den store årsak til vårt medlemskap i de senere år er etter min mening den, at de alminnelige Odd Fellows ikke har fått sitt sinn opplatt for denne vår uvurderlige arv, og at V. K. & S. for dem bare blir tomme ord. Vår Orden vil fortsette med å miste medlemmer her i landet inntil vi engang får en åndelig fornyelse og verdsetter riktig den viktigste ting i vårt Odd Fellow-kall: *Vennskap*, som betyr tjeneste — den eneste vei til sann lykke.

Her i landet har vi gjort Odd Fellows til en billig organisasjon, gitt den for lav valuering i dollars og cents. Hvis det er folk — og det er det dessverre — som bare ser på tingenes materielle verd, så la oss kreve slike priser av dem, at de i det minste vil ha følelsen av å investere betraktelig i noe som har høy pengeverdi. Suv. Storloge traff den urimelige bestemmelse, at vi ikke måtte ta mindre enn 15 mill. doll. for våre grader. Det resulterte selvfølgelig i, at alfor mange av våre loger bare får det minimale gradgebyr. I min loge er gradgebyret 29 doll. pluss et års kontingent. Det kostet meg nærmere 100 doll. å bli en Murer. Og jeg fant, at Murerne ikke besøkte sine logemøter det grann bedre enn Odd Fellows. Men Murerne syntes å vurdere sitt medlemskap høyere. Jeg har vært en talsmann for å sette opp kontingent og gebyr på det plan de burde være, men dette har ikke øket min popularitet.

Om den andre saken du nevner vil jeg si, at det er meget uheldig at vi gjennom våre logeblad ikke har bedre kontakt med de jurisdiksjoner i fremmede land, som står tilsluttet oss. Selv de beste av våre blad mangler nyheter fra land utenfor U.S.A. F. eks.: skjønt vi fikk vårt charter fra Manchester Unity vet vi meget lite om engelsk Odd Fellow-ship. Det synes meg, at vår Suv. Storloge burde overveie opprettelse av et Opplysningsbyrå for utbredelse av kunnskap til gjensidig oppbygging av vårt logeliv hvor som helst. Vår Internasjonale Presseforening kunne gjøre mer effektivt arbeid hvis den fikk tilstrekkelige arbeidsmidler. Grunner for at det ikke blir gjort, kan være mangel på interesse og forbindelser, eller kanskje uvitenhet. — — —

Som du, kan min hustru og jeg med sannhet si, at vi elsker vår Orden, og vi håper fortsatt å kunne arbeide for dens trivsel. Jeg må minnes hva en av våre Eks Stormestre sa, etter han hadde lyttet til en ganske hardhendt

ÅLESUND

AUTOMOBIL-AGENTURET

Innehaver: SV. SKUDAL

Posthusgården

ÅLESUND

Telefon 3483

Theodor Berge

EKVIPERING — KONFEKSJON

ÅLESUND

St. Olavs plass. Tlf. 1447.

Aalesunds Konfektionsfabrik A.S

Innehaver: N. Astrup Krohn.

— Etableret 1907 —

ÅLESUND

Spesialitet: Finere herrekonfeksjon.

Prisbelønnet Jubileumsutstillingen i Kristiania 1914.

Rikstelefon 1517.

Telegr.adr.: »A a k o f a.»

TROMSØ

A/s Macco

(B. Sejersted)

TROMSØ

Alt i trikotasje og garn.

W. Andresens Papirhandel

Innehaver: Wally Fosse

TROMSØ

William E. Skaanevik

TROMSØ

Alt i Herreekviperings, skotøy og reiseeffekter.

Blomster og kranser

GUNVOR ARNESEN

BLOMSTERFORRETNING

Tromsø, telf. 661.

Medlem av Norsk Blomstertelegraf og Fleurop.

FRANZ SCHULZ

Reiseartikler & skinnvarer

Lille Grensen 5 — Oslo

kritikk av Den Suv. Storloge: «Jeg har vært i mange lignende organisasjoner, men i Den Suv. Storloge har jeg funnet de beste menn, jeg noensinne har kjent.» — — —
Havre, Montana, i august 1952.

Ole Flaten.

MØTER I NOVEMBER

- Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva, Oslo.**
134111319 = 20 0 Klba. 134112719,30 = + 4.
- Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.**
134112410 0 + 4.
- Rebekkaloge nr. 3 Vaar, Stavanger.**
13411619 = + 4 3 134112019 — + 1.
- Rebekkaloge nr. 4 Pax, Trondheim.**
134111319,15 = + 5 134112719,15 — + 4.
- Rebekkaloge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.**
13411419 — + 2 134111819 0 + 2 Fd.
- Rebekkaloge nr. 6 St. Veronika, Alesund.**
134111119,30 = 20,30 0 Fd. 134112519,30 0 M □.
- Rebekkaloge nr. 7 De Hvite Liljer, Kristiansand S.**
13411319 — + 1 134111119 = + 1 134111719 = + 1
134112519 0 + 1.
- Rebekkaloge nr. 8 Midnatsol, Narvik.**
134111119,30 = 134112519,30 = + 3.
- Rebekkaloge nr. 9 Caritas, Oslo.**
134111719 0 Fd. 13412119 = + 7.
- Rebekkaloge nr. 10 Semper Ardens, Moss.**
13411819 0 + 2 (i Oslo). 134112019 = + (i Moss).
- Rebekkaloge nr. 11 Concordia, Tromsø.**
13411419,30 = + 1 134111819,30 = + 1.
- Rebekkaloge nr. 12 Elisabeth, Stavanger.**
134111319 = 20 = 3.

NYE MEDLEMMER

- Rebekkaloge nr. 1 Sct.a Sunniva, Oslo.**
Fru Ingrid Margrethe Bach, Løvenskioldsgate 9, Oslo.
Frk. Ragnhild Styrmoen Larsen, Hans Haugesgt. 38, Oslo.
- Rebekkaloge nr. 2 Urania, Oslo.**
Fru Martha Beckholt, Fagerstrandveien 28, Høvik.
Fru Ingeborg Langeggen, Ullevållsv. 49, Oslo.
Fru Gunhild Eggan, Engelsrud, Asker.
- Rebekkaloge nr. 3 Vaar, Stavanger.**
Fru Vilfrid Tvedten, Stokkaveien 57, Stavanger.
- Rebekkaloge nr. 4 Pax, Trondheim.**
Fru Magdalene Johansen, Skule Bårdsønsgt. 15, Trondheim.
Fru Hanna Emilie Petersen, Hans Nissensgt. 2, Trondheim.
- Rebekkaloge nr. 5 De Syv Stjerner, Bergen.**
Fru Milly Andersen, Kalfarvei 73, Bergen.

ERINDRINGSLISTE

- Den 10. november fyller str. Emely Wang, medl. av Rebekkaloge nr. 9 Caritas, 80 år.
- Den 21. november fyller str. Ulrikke Thesen Nielsen, medl. av Rebekkaloge nr. 5 De Syv Stjerner, 75 år.
- Den 5. desember fyller str. Olga Riiser, ExM i Rebekkaloge nr. 9 Caritas, 80 år.

Rens og farg hos fagmannen
GUSTAV NESTING
FARGERI OG KJEM. RENSERI

Fabrikk: Chr. Krohsgt. 60

OSLO

Gustav A. Borgersen

Buntmaker

Telf. 41 67 34

Prinsensgt. 26

Kontor og verksted: Karl Johansgt. 5

ANNIK CHRISTOPHERSEN

Manufaktur. Damekonfeksjon. Tricotage.

Arendalsgt. 16 - Oslo.

Telefon 37 27 76.

ANNA LARSEN

DAMEFRISØR

Hud-, Hånd- og Fotpleie.

Karl Johansgt. 23 II

Telefon 33 53 57

AAGOT BØHM

BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI

Etablert 1880

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

KABA

er

DIN

restaurant

Tjomslands Begravelsesbyrå a/s

Inger Aronsen Tjomsland

Thv. Meyersgt. 33, vis å vis Paulus kirke
Telefon 37 17 50. Privat 44 24 38.

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning

Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen

Øvre Slottsgt. 7 (inng. Prinsens gt.)

Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Ekspedisjon og kontor 41 33 79

» Nesting pers. ... 42 21 84

Butikk: Prinsensgt. 5 41 49 01

» Bygdøy allé 28 b ... 44 66 52

» Bjerregårdsgt. 2 46 56 62

» Valkyrjegt. 9 46 88 17

Redaktør: Ragnhild Evjen.

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen. Oslo.